

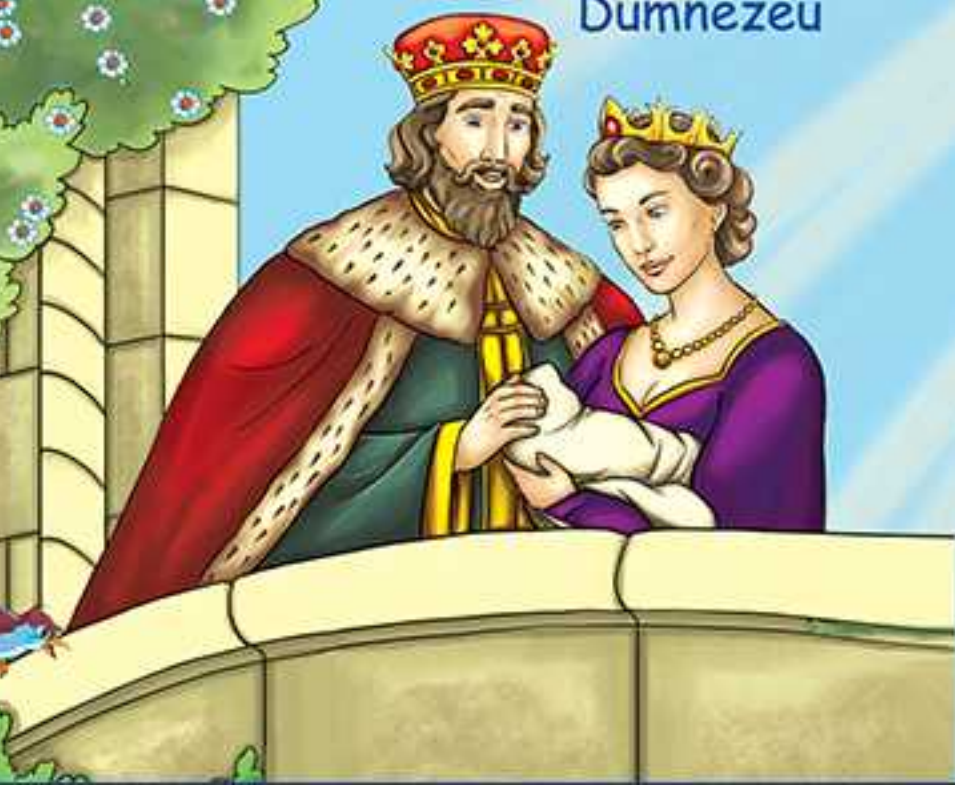
Povestea Sfântului Onufrie

Dragii mei, și sfinții au fost copii ca și voi. Aveau mereu drag de tot ce era frumos și bun, jucându-se cu bucurie și crescând cu credință și dragoste. Iată povestea Sfântului Onufrie, a cărei sărbătoare este pe 12 iunie.

Cu sute de ani în urmă, domnea peste regatul său un împărat puternic și credincios, dar care nu avea nici un fecior.

Chiar dacă îmbătrânise, nu-și pierduse nădejdea și, împreună cu împărăteasa, se rugau în fiecare zi, cerând lui Dumnezeu

să le binecuvânteze casa cu un băiat care să moștenească tronul.

Și bunul Dumnezeu S-a îndurat de rugăciunile lor și iată că peste puțină vreme s-a născut în palatul regelui un prunc frumos și voinic, pe care l-au botezat Onufrie, nume care înseamnă „mereu fericit”.

Împăratul, care își iubea nepus feciorul, ca orice părinte, se ruga mereu pentru el.

Și iată că, printr-o minune dumnezeiască, a apărut în fața împăratului un înger îmbrăcat în lumină, în toată splendoarea și strălucirea lui, care i-a spus:

- Dumnezeu m-a trimis să îți spun că acest prunc va aduce multă bucurie și binecuvântare celor din jur.

- Doamne, ce veste bună!
- Împărate-luminate, me-
nirea acestui prunc este
să crească departe de

gâlceava cetății, străin de rostu-
rile împărăției, în locuri retrase
și liniștite.

- Dar, bunule înger, nu el va
moșteni tronul? Dacă va fi depar-
te, cine va conduce împărăția?

- Împărate-luminate, Dumne-
zeu le poartă tuturor de grijă! Da-
că vrei binele copilului, du-l cât
mai departe de aici!, spuse îngerul.

Apoi, dispăru la fel de
repede după cum apăruse.

Deși îi era tare
greu, regele și-a
luat fiul și a
plecat cu el
spre hotarul
împărăției.

